

R O Z M A I T O Ś C I.

We Czwartek

N^{ro}. 140.

6. Grudnia 1821.

Nieco o Tureckiem Woysku.

(Z *Wittmana podróży do Syryi i Egiptu.*)

Tureckie woysko jest zbiorem ludzi wszelkich farb ludzkiego rodzaju, różnych twarzy rysów i budowy ciała, ponieważ się składa z mnóstwa rozmaitych Narodów. Południowi Afrykanie są czarni, owi zaś z północnych krajów teyże części świata, ciemno brunatni, mają welniste włosy, charakteryzujące Negrów znamię. Egipcjanie tak, iak i owi z Syryi i Mezopotanii żołnierze są także czarni, albo przynajmniey czarno brunatni; białemi są Europejczycy, mieszkańcy Natolii, Armenii, Georgii i Tartaryi. Pomiedzy temi ostatniemi wyszczególniają się Georgianie pięknoscia fizjonomii i naydelikatniejszym kolorem ciała, z czego tak bardzo sprawiedliwie styną.

Ieżeli oddział woyska Tureckiego na 20 tysięcy n. p. podają, wypada odrzucić połowę, która złożona z służby, kupców i t. p. ludzi, za woyskiem ciągnie, a nie należy pod woyskowe sztandary. Każdy Naczelnik czyli Basza ma zawsze liczny orszak z sobą, którego wszystkie osoby mają zwrócone nań oczy, ażeby na naymnieysze skinienie wykonywać mogli jego rozkazy. W miarę większej lub mniejszej liczby takiey otaczającej go zgrai, zmienia on de uszanowania i przeraża postrachem. Wreszcie położenie tych Baszów jest w naywyższem stopniu niepewne i niebezpieczne; trudna za prawdę do pojęcia, iak mogą w swoich podrzędnych nienawiść i zazdrość wzbudzać. Gdy się bowiem taki Naczelnik w iakiey ważney wyprawie zaszczytnie wyszczególni, wznieca zawiść w swoich Zwierzchniakach a iak za pierwszą sposobnością pada ofiarą nabytey stawy. W takim celu podają mu oni niepodobne do wykonania przedsięwzięcia, czyniąc go zarazem odpowiedzialnym za wypadek; ieżeli mu się nie powiedzie, iak to już wprzód wyrachowano; w takim razie traci z urzędem majątek i może się ieszcze nazwać szczęśliwym, gdy zostanie przy życiu. Poieważ Naród ten szczęśliwe wypadki każdego

przedsięwzięcia za naypewniejszy dowód Boskiej łaski uważa, przeto takie przekonanie służy częstokroć za płaszczyk ku pokryciu nayczerniejszych zbrodni.

Tłuszcza ludzi woyskowych przy woysku znajduiąca się, musi niezbędnie utrudniać jego wyżywienie, pochody i w ogólnosci wszystkie wojenne działania. Iak wielkie starania łożą Turcy na zewnętrzną okazałość i przepych obozów, z tak wielkiem niedbalstwem postępują sobie w przedmiotach tyczących się magazynów i żywienia woyska. Dla tego to często się zdarza, że woysko Tureckie było albo w niebezpieczeństwie zostać pastwą głodu, albo w konieczności przedsiębrania działań zgubnych.

Każdy Basza ma swoją własną chorągiew: każdy też Derwisz czyli Xiadz, ma tak zwaną świętą chorągiew, paspolicie zielnego koloru, nadto każda kompania, zawsze z 30 tylko żołtżona żołnierzy, ma także swoją. Takie mnóstwo chorągwi musi koniecznie w bitwach i każdych obrotach woyska naywiększe rodzić zamieszanie. Turcy atoli mniemają, że właśnie ta liczba chorągwi po nieprzyaciółtach postwach i trwogę roznosi.

Obozy swoje oświecają nocą wielkimi latarniami, z szerokich żelaznych obręczy sporządzonemi; zawieszając w nich wielkie sztuki płótna w oleiu i smole namaczanego. Przed namiotem każdego Baszy znajduje się pewna liczba takich latarni. W rozstawianiu straży i czat bezpieczeństwa postępują Turcy z niewyzwyczajnem niedbalstwem, dla tego ich woysko wystawione jest co noc na niebezpieczeństwo napadu nieprzyacielskiego. Gdy nadto ani podług pewnych i porządnych zasad obozy ich zakładane, ani woyska w tychże podług wyrachowanego planu rozstawiane, przeto niepodobna zgola, w razie takiego nocnego napadu, ile gdy walecznie uskuteczniomy i popierany, zebrać się im i w szyki ustawić. W tedy bywa że szcżętem zniesione; Artyleryia, wszelka broń, wojenne wszystkie sprzęty owo zgola cały obóz staie się zdobyczą nieprzyaciela.

Z resztą są Turcy bezsprzecznie odważnym i mężnym Narodem. Szkoda, że te osobiste zalety, których im zaprzeczyć nie można, przez zabobon ich i zbyt niedołęzną znajomość krajów (Statystykę) nie tylko zupełnie udaremniają się, ale nadto im samym szkodzić muszą. Turczyn przestał na mierności, jest cierpliwym a w sprawach handlowych zachowanie ściągła rzetelność. Niższa klasa społeczeństwa z dzieciństwa do zbyt oszczędnego życia przyzwyczajona, zdalna szczególnie do żołnierskiego stanu. Pospolity Turczyn rzadko iada mięso; najsposzycielszym pożywieniem jego są suchary, ser, oliwki, cebula i oliwa. Tym żyją i żołnierze. Najulubieńszą ich potrawą, jeżeli są w stanie mieć ją, jest *Pilaw*; ryż z baraniną lub drobiem jakimś udużony. Lecz tę do zbytów rachowaną potrawę, prosty żołnierz rzadko albo i nigdy nie pożywa; znajdując wynagrodzenie w kawie i tytoniu. Kawę pijał czarną i tak gotującą jak tylko podobna, a kurzenie tytoniu tak jest powszechnem, że nawet i kobiety palą. Zwyczajnym napojem żołnierza Tureckiego tak jak i każdego Muzułmana jest woda, religia ich zabrania im używania wina; lecz pozbywszy się Turczyn skrupułów sumienia w tej mierze, pił wino namiętnie.

Czas od zatrudnień wolny, przepędzają tak w obozach jak w twierdzach po nawiąkszej części grą w szachy, iako jedynie pozwolona; karty i kostki najsurowiej zakazane. Żołt dzienny Tureckiego żołnierza jest około 3 kraycarow i 3 szyligów, oprócz racyi sucharów i ryżu. Ta licha płaca musi mu starczyć na jego inne potrzeby, iako to: kawę, tytoni cebulę i oliwki. Jeżeli który zachoruje, nie może się spodziewać nieszczęśliwy ratunku, albowiem w celu pielęgnowania porządnego chorych nie masz żadnych urządzeń i zakładów; chirurgowie, którzy się przy pułkach znajdują a których jest nie wiele, zajmują się jedynie pielęgnowaniem oficerów.

Przechadzka koło sfodkich wód w Konstantynopolu.

(Dokończenie.)

Kobiety są na oddzielnych miejscach, do których wniknięcie od Bostandzi pilnowane, mężczyznom całkiem zabronione. Tu one mają oddzielne swoje rozrywki i pociechy. Przechodząc koło baryerów słysząc pomieszany wrzawę głosów i tonów burzliwej wesołości,

wraz z harmonią instrumentów muzycznych i wrzaskiem chciwych zysku przedających. Bariery wszakże te, częstokroć nic innego nie są, jak tylko liny u słupów wiązane, lecz mężczyzna któryby się tam wniknąć odważył, zostałby iak nowy Orfeusz od tych tu Bachantek rozszarpany (??) nie masz jednak do tąd przykładu takiej śmiałości. Nie można tu piękności kobiet przypatrzeć się lepiej, iak spotkawszy je na ulicy. Biorąc na wierzch ubioru obszerną Farezję, zastaniają się nią całkiem, nadto i głowę owijają kilkakrotnie muszlino-wym rantuchem tak bardzo, iż przezeń tylko oczów dojrzeć ledwie można. Ale zalotnictwo w każdym kraju wyższe nad boiaźń nie zważa surowych zakazów, owszem zapalać żądze, pódaje pici piękney sposoby, odkrywania swoich powabów. Farazyja, którą się tylko owijają lecz nie spinają, łatwo się odslaniać daie, dla pokazania bogatey sukni, u bioder sciesnionej i tak kibici iak tona, cienką muslinową chustką pokrytego, wdzięków.

Pułchną, krągłą rączkę, której palce brylantami goreją, szeroki, co ją ma zastaniać odkrywa rękaw. Welon zazdrośny, co piękność oczóm ludzkim widzieć nie dozwala, umieją bardzo zręcznie odrzucać. Piękność przechyła z uprzejmością głowę, dla tego iedynie, aby iey buzie, której wdzięki łoby uśmiech jeszcze upiększa, obaczyć można; nóżka wykrada się skądnie z podługich, z Farazyi fałdów, któremi igra a tak mimo ostrożności, którą zazdrość Wschodnich w tej mierze wymyśliła, zdolają one odkrywać niemal wszystkie swoje powaby. Owe tajemnie pełne, skryte spojrzenia, owe drobne grzeczności, któremi pięć piękna w tak uymniacem sposobie szafować umie, tysiąc sztuczek już przyspieszania, już zwolnienia swoich kroków, zwrócenie głowy w przechodzie pełne znaczenia a ledwie dostrzegane, wszystko to wydaie cudzoziemcowi nayskrytsze ślady ciekawości, chęć podobania się, niekiedy nawet i miłości. Nie należy atoli łatwo ufać tym roszkoszy pełnym, które często zwodnicze owszem niebezpieczne bywają. Narażałby się ten na wielkie niebezpieczeństwo, któryby się za przemijającą roszkożą, mniej roztropnie chciał ubiegać. Zazdrość bowiem Muzułmanów i zabobon podobnych śmiałości, takiej poświęca zemście, iż pospolicie nie zostawia innego wyboru, iak tylko między Turbanem a śmiercią.

W dowód tego posłuży następujący przykład iednego Neapolitańskiego kupca. Pewnego Czwartku stanął on na Admeidanie, dla

widzenia Sultana, który we Czwartki, iak wiadomo, z licznym orszakiem i orientalną pompą przez plac Serain do Meczetu z kościoła S. Zofii przerobionego, przechodzi. Między widzami postrzega ów Neapolitańczyk młodą piękney kibici Turkinię z niewolnicą, idzie za niemi aż do spalonego stupa, którądy się na Bazar dla kupowania idzie. Turkini zdawała się w takim Neapolitańczyka siebie wyśzczególnieniu znaydywać upodobanie, owszem dała to poznać kilkakrotnem spojrzeniem; to zniewoliło zagorzałego iść za nią aż do iey mieszkania, a następujących dni przebadzać się po pod okna iey Haremu. Stał się nareszcie śmielszym i tak daleko posunął swoją odwagę, iż dał iey serenadę, którą oyciec czy też mąż nie naytagodniejszym sposobem przerwał. Tym niezrażony, stanął znów następującego Czwartku około Meczetu w nadziei obaczenia swei piękności, iakoż nie zawiódł się, wyrzał ją z drugą, wielką paliet niosącą niewolnicą. Upoity naywyższą radością nie zdołał już hamować zapалу swojego; zbliża się dla przemówienia do przedmiotu swei miłości, lecz poruszenie iey pełne wymowy zaleca mu ostrożność, a wdzięczny uśmiech każe się spodziewać szczęścia. . . zakwefiona zwracając ku domowi, spojrzeniem wymownym dała poznać rozkochanemu, że iść za nią może. W tem zwraca się ona w inną stronę, która na dzielnicę żydowską z podobnych awantur sławną wiedzie, tu ku naywiększej radości rozegnionego wchodzi obie, to jest Pani i iey niewolnica do sklepu nie nadto okazałego, z kądem do wewnątrzna domu wstępując zapraszają za sobą Neapolitańczyka. Alści skoro próg przechodzi, zamknięto drzwi a niewolnica nienawna zrzuciwszy Farazyją stała przed zdumiałym i drżącym w siłach złowionym ptaszkiem w postaci silnego, czarnego brodacza Turka, który piorunującym głosem głożąc handjarem zawoła: »obieray Turban albo śmierć.« —

W ten moment ma sobie podany ubior Turecki. Zmieszany takim widokiem i przełożeniem biedny Neapolitańczyk, usłyszawszy nadto powtórzone powyższe zagrożenie, obiera Turban. Po oświadczeniu takiego swojego postanowienia, strwożony pyta: czyli po przyjęciu wiary Mahometa będzie mógł zaślubić przedmiot ukochany? alści smutną odbiera odpowiedź Muzułmana: »ia iey mężem iestem i nie myślę iey odstępywać, ale za to służ ci wolność wzięcia innych kilka.« Acz nie zadowolniony wcale tak niespodzianem i nieprzyjemnem rzeczą obrotem, iuż się iednak

zabierał do wyrzeczenia całnąć się nie mogącey formuły wyznania Mahometa wiary, gdy mu w tym kupiec żyd myśl podaie, okupienia się. Dopiero za czynnym wdaniem się żyda, gdy na to obie się strony zgodziły, po zapewnieniu, tak dla Turka, iak i dla Żyda, który że o sobie nie zapomni, rozumi się, pieniężney summy, otrzymał przebaczenie winy, i podpisawszy wexle, wyszedł z łapki, może na całe życie poprawiony.

Dla używania dłużey widoku publiczney wesołości, ułożyliśmy sobie w powrocie do miasta, łądem część drogi odbywać. Spodziewaliśmy się widzieć skutki owey rozwiązłości, na którą się przy podobnych zdarzeniach lud pospolicie zwykł puszcząć, lecz iak wielkie było zdumienie się nasze, widząc na ulicach spokójność i porządek; bardzo mało spotykaliśmy pijanych, a i to byli sami Turcy, których tem prędzey wino upaia, im są muiey do niego przyzwyczajeni. Grecy i Ormianie, którzy zapewne mniey byli wstrzeźliwymi mieli nayzupełniejszą przytomność umysłu. Kobiety ich okazywały powszechniejszą i głośniejszą wesołość. lechały w grupach ścięzionych, powozami otwartemi pod przykryciem płóciennem, zwanemi Arabas, które iak nappomalej woły malownicze przystrojone ciągnęły. Z daleka iuż słysząc było ich śpiewanie. Przejeżdżając koło nas, przemawiały, śmiały się głośno z naszymi opiętymi sukien a szczególnie z kapeluszków i żartowały sobie z stroiu naszego.

Iuż nocne ciemności zaczęły pokrywać ziemię, gdyśmy wsiadali na czaykę, w celu powrócenia na przedmieście Pera.

Nieco z historyi naturalney.

Bogate skarby Paryżkiego Muzeum Historyi naturalney świadczą, że liczba dotychczas znanych roślin które częścią skrycie, częścią otwarcie kwitną do 56000 gatunków sięga, zaś liczba owadów ma 44000 rodzajów, ryb 2400, zwierząt wodno-ziemnych 700, ptaków 5000, a ssących zwierząt 500. — Podług wyrachowania Walencyusza, i Humbolda przypada na samą Europę około 80 ssących zwierząt gatunków, 400 ptaków, a 30 owadów; azatem żyje w tey pułnocney umiarkowanej części ziemi pięć razy tyle ptaków, iak zwierząt ssących; gdy tymczasem znówu w tymże samem miejscu, to jest w Europie pięć razy tyle roślin strączkowych, ile mlecznikowych, i farbnych natrafiamy. Bogate zbiory przez

Delanda niedawno z Przylądku dobrcy nadziei przywiezione, okazują, że w tey umiarkowanej części świata zwierzęta ssące w takim są stosunku do ptaków, jak 1 do 4, jeżeli one z pracą Temnika, i Levaillanta porównamy. — Taka styczność, dwóch sobie przeciwległych stref świata jest nderzającą i nwagi godną. Ptaki, a osobliwie wodnoziemne zwierzęta żyjące pod strefą bliżej równika położoną, rozmnażała się bardziey, jak zwierzęta ssące. Odkrycia Cuviera z kości z wnętrzości ziemi wydobytych każą nam wnosić, że te stosunki nie we wszystkich czasach te same były, i że przez dawniejsze zmiany, które kula ziemna ucierpiała, nierównie więcey zwierząt ssących, jak ptaków zniszczonych być musiało.

Nieco o iarmarku Lipskim.

Spis książek na tegorocznym iarmarku Lipskim S. Michalskim był bardzo mały, gdyż na 8 3/8 arkuszach pomieścili się wszystkie nowości z 293 księgarni; 886 pism było w języku Łacińskim, Niemieckim i Greckim, z wielu pojedynczemi rozprawami i programatami, 33 map i atlasow, 7 książek muzycznych 10 gier do zabawy posiedzeń towarzyskich, 55 romansów, 27 sztuk dramatycznych, 50 dzieł w językach cudzoziemskich razem 1068 dzieł. Jeżeli potrąciemy podwojne tytuły, pisma wcale nieznaczące, wiele pism nielnych i czasowych, które naywięcey są powtarzaniem innych, książki dla uczącej się młodzieży i to, co składa literaturę zagraniczną, liczba powyższa 1068 wypadnie daleko ieszcze mnieyszą.

Wiadomości Warszawskie. *)

(Z dnia 16. Listopada.) Przy nlicy Grzybowskiej w domu Pani Szubertowej a dawniey Hermanów, przed 30 laty wykopano studnię mającą służyć do potrzeb browarnych, lecz gdy woda nie była zdatną do robienia piwa browar na gorzelnię do dziś dnia istniejącą przerobiono, a lubo taż sama woda nie była zdatną i do potrzeb kuchennych, jednakże aż do roku bieżącego niezgłębiano

tego przyczyny. Woda ta jest mineralną, zawiera żelazo z kwasem węglowym w związku, a iey rozkładem właśnie Profesor Celiński teraz się trudni. Do tylu wygod w iakie Stolica Polski obfituje byłoby jedną z naywiększych i naykorzystniejszych, gdyby to mineralne źródło stało się użytecznem do kąpiel nzdrowiających.

Towarzystwo Paryżkie zachęcające do przemysłu, kunsztów i. t. d. wydające roczniki w których są umieszczane wszelkie wynalazki tak w Francyi iako też w wszystkich innych Kraiach, wezwało J. Pana Leona Knhaiewskiego mieszkającego w Warszawie, znanego z wynalezienia młóćarni i innych machin, aby iako Korespondent tegoż towarzystwa donosił mu o wynalazkach w Kraiu Polskim.

Na terazniejszy Jarmark Warsz. dotąd przybyło obcych kupców 95.

(Z dnia 17. Listopada.) O Arcy-Konfraterni literackiej w Warszawie. Erygował czyli założył ją Magistrat starego Miasta Warszawy 1669 r. d. 20 Maia. Potwierdził d. 15 Paźdz. tegoż r. Król Polski Michał. Papież na przełożenie z strony władzy duchowney Polskiej uczynione Bullę przyjmującą r. 1673 d. 2. Marca wydał. Tenże Instytut Jan III. r. 1676 przywileiem upoważnił. Zapisy znaczne poczyniono dla tey Archikonfraternii, a teraz posiada Kamienice Nr. 64. i 102. — w Dzień Niepokalanego poczęcia Panny Maryi 8 Grudnia co rok w kaplicy Literackiej przy Kościele S. Jana kollegiaty Warszawskiej teraz Metropolitalnym odbywają się wybory na Protektorów, 2 Seniorów, 1 Sekretarza, 12 Radców, 2 Podskarbach, Wizytatorów, Dyrektorów choru, Marszałka, i Chorażego. W r. 1698 Protektorami obrani zostali Fryderyk August II. Michał Radzieiowski Kardynał Xzę Prymas Korony Polskiej i W. X. Lite. Mikołaj Święcicki Biskup Poznański. Maią Xięgę pod nazwiskiem *Album Confraternitatis* w srebro oprawną z aksamitem czerwonym, w którą się wpisują Bracia i Siostry; mieszczą się tam osoby dostoyne, widzieć tam można Imiona Królowey żony Jana III. wielu Senatorów i naypierwszych urzędników Królestwa. Powinność członków ogólna, modlitwy, a szczególna podług urzędu, na który kto głosami sekretne mi wezwany. — To Bractwo Literackie istnieje dotąd.

*) Z Kuryera Warszawskiego.